2021:APHC:464

ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు

గురువారం, జనవరి ఏడో రోజు

రెండు వేల ఇరవై ఒకటి

PRSENT

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణ మూర్తి

సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెంబరు: 4896 ఆఫ్ 2014

మధ్య:

1. జంపాల పూర్ణానంద వెంకటేశ్వర ప్రసాద్, గుంటూరు

S/o. శ్యామ సుందర ప్రసాద్, 55 ఏళ్ల వయసు

జాగర్లమూడి గ్రామం, తెనాలి మండలం, గుంటూరు జిల్లా. ... పిటిషనర్(లు)

మరియు

1. రోషిణి చిట్ ఫండ్స్ అండ్ ఫిన్. ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, వీజేఏ అండ్ ఏఎన్నార్ అలీ బేగ్ స్ట్రీట్,

గవర్నర్ పేట, విజయవాడ,

దాని జి.పి.ఎ హోల్డర్, యలమంచి వెంకటేశ్వరరావు,

2. తాళ్లూరి అరుణ కుమారి, భర్త రామారావు,50 ఏళ్ల,

సంగం జాగర్లమూడి గ్రామం,తెనాలి మండలం, గుంటూరు జిల్లా.

(ఇందులో 2వ ప్రతిస్పందకుడు ఈ సి.ఆర్.పి. కి అవసరం లేదు.)

... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్(ల) తరఫు న్యాయవాది: మెసర్స్ లోటస్ లా సంస్థ

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది: పి.శ్రీరాములు నాయుడు

కోర్టు ఈ క్రింది చేసిన : ఉత్తర్వు

సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.4896 మరియు 4904 ఆఫ్ 2014

మధ్య:

సి.ఆర్.పి.నెం.4896 ఆఫ్ 2014

జంపాల పూర్ణానంద వెంకటేశ్వర ప్రసాద్ ... రివిజన్ పిటిషనర్

మరియు

రోషిణి చిట్ ఫండ్స్ అండ్ ఫైనాన్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

మరో ఇద్దరు.. ... ప్రతివాదులు..

07.01.2021న తీర్పు

గౌరవనీయ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణ మూర్తి

1. తీర్పులు చూడటానికి స్థానిక వార్తాపత్రికల రిపోర్టర్లను

అనుమతించవచ్చా? - లేదు

2. తీర్పు కాపీలను లా రిపోర్టర్లు/జర్నల్స్ కు మార్క్ చేయవచ్చా - అవును

3. వారి లేడీషిప్/లార్డ్షిప్ తీర్పు యొక్క న్యాయమైన

కాపీని చూడాలనుకుంటున్నారా ? - అవును

గౌరవనీయ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణమూర్తి

సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.4896 మరియు 4904 ఆఫ్ 2014

07.01.2021

సి.ఆర్.పి.నెం.4896 ఆఫ్ 2014:

జంపాల పూర్ణానంద వెంకటేశ్వర ప్రసాద్ .... రివిజన్ పిటిషనర్

v.

రోషిణి చిట్ ఫండ్స్ అండ్ ఫైనాన్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

మరో ఇద్దరు.. .... ప్రతివాదులు

రివిజన్ పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది : శ్రీ చల్లా ధనుంజయ్

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది: శ్రీ పి.శ్రీరాములు నాయుడు.

జిస్ట్ :

హెడ్ నోట్స్:

రిఫర్ చేసిన కేసులు:

1. 1998 (7) ఎస్సిసి 123

2. 2020 (3) ఎఎల్డి 417

3. 2019 (4) ఎఎల్డి 227

4. ఏఐఆర్ 2003 ఎస్సీ 4244

5. ఏఐఆర్ 2001 ఎస్సీ 2497

6. ఏఐఆర్ 2002 ఎస్సీ 1201

7. 2014 (2) ALD 297

8. (2011) 4 ఎస్సిసి 363

9. ఏఐఆర్ 1970 మైస్. 34

10. ఐఎల్ఆర్ 3 మ్యాడ్ 271

11. 2013 (2) ఎస్సీజే 278.

12. 2011 (6) సిటిసి 268

13. ఏఐఆర్ 1995 ఎంపీ 160

14. AIR 1995 P & H 32 (F.B.)

15. ఏఐఆర్ 1994 పి &హెచ్ 45

16. (2012) 12 ఎస్సిసి 693

17. (2005) 3 SCC 752

18. 2012 (3) ALT 673

19. 2013 (12) ఎస్సిసి 649

20. [1962]2SCR762

గౌరవనీయ జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణ మూర్తి

సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్ నెం.4896 మరియు 4904 ఆఫ్ 2014

ఉమ్మడి ఆర్డర్:

ఈ రెండు సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్లు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 115 కింద (క్లుప్తంగా "సి.పి.సి") 2014 నాటి ఇ.ఎ.నెం.263 మరియు 264 తేదీల్లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ 2007లోని ఇ.పి.నెం.130లో 2007లోని ఇ.పి.నెం.130లో ప్రిన్సిపల్ సివిల్ జడ్జి దాఖలు చేసిన 2005లోని సెక్షన్ నెం.418లో ప్రిన్సిపల్ సివిల్ జడ్జి దాఖలు చేసిన 2014 నాటి ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి. 24.04.200 నాటి ఎక్స్ పార్టీ ఉత్తర్వును (2014 సి.ఆర్.పి.నెం.4896 యొక్క విషయం) మరియు ఆర్డర్ XXI రూల్ 105 మరియు 106 మరియు సి.పి.సి యొక్క సెక్షన్ 151 ప్రకారం దాఖలు చేసిన పిటిషన్ను 24.04.2009 నాటి ఎక్స్ పార్టీ ఆర్డర్ను కొట్టివేయాలంటూ దాఖలైన పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది.

పిటిషనర్ జడ్జిమెంట్ రుణగ్రహీత. ఈ రెండు పిటిషన్లలో పిటిషనర్, ప్రతివాదులు ఒకటేనని, 2014 నాటి ఈఏ నెం.264లో కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు 2014 నాటి ఈఏ నెం.263 పర్యవసానంగా ఇచ్చిన ఉత్తర్వులని పేర్కొన్నారు. అందువలన, రెండు సవరణలను ఉమ్మడి క్రమం ద్వారా నిర్ణయించడం సముచితమని నేను కనుగొన్నాను.

2014 సీఆర్పీ నెం.4896లోని సీఆర్పీఎంపీ నెం.2239, 2014 సీఆర్పీ నెం.4904లోని సీఆర్పీఎంపీ నెం.2240లోని ఉత్తర్వుల ప్రకారం ప్రతివాది నెం.3ని రెండు సవరణల్లోనూ ప్రతివాది నెం.3ని పార్టీగా చేర్చారు.

ఈ రెండు పిటిషన్లలో దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ దాదాపు ఒకటే. అందువల్ల, సౌలభ్యం కోసం మరియు మెరుగైన ప్రశంసల కోసం అఫిడవిట్ యొక్క సంబంధిత భాగాన్ని వెలికి తీయడం మంచిది, ఇది ఇక్కడ పొందుపరచబడింది.

ఈపీ మొత్తాన్ని రికవరీ చేయాలని D.Hrనాపై ఈపీ దాఖలు చేశారుకౌంటర్ .పి.పై ఇ . దాఖలు చేసి విచారణను17-7-2009కి వాయిదా వేశానునా భార్య తీవ్రమైన వ్యాధితో . ఆ లేఖలో నేను .చెన్నైలోని వివిధ ఆస్పత్రుల్లో నా భార్యకు చికిత్స చేయించాను .బాధపడుతోంది నా న్యాయవాదిని కలవలేకపోయాను మరియు నేను24-04-2009 న గౌరవ కోర్టు ముందు హాజరు కాలేదుగౌరవనీయ న్యాయస్థానం నన్ను పిలిచి ఎక్స్పార .ీటీ ఏర్పాటు చేసిందిఆ . .తర్వాత నా భార్యకు కూడా హైదరాబాద్ లోనే ట్రీట్మెంట్ తీసుకున్నాను18-08-2010న నా భార్యను హైదరాబాద్ నుంచి జాగర్లమూడికి బస్సులో తరలిస్తుండగా బస్సు ప్రమాదానికి గురై నా భార్య అక్కడికక్కడే చనిపోయిందిఅనంతరం నా భార్య అంత్యక్రియలు జాగర్లమూడి .లో జరిగాయి . ఆ తర్వాత నాపైD.Hrదాఖలు చేసిన కేసు గురించి నేను తెలియజేశాను, అప్పుడు ఇతర జె లు.ఆర్.డి.D.Hrకంపెనీకి మొత్తం డిక్రీ మొత్తాన్ని చెల్లించినట్లు నాకు తెలియజేశారు .2005 జీవో 418లో డిక్రీ అమౌంట్ కు D.Hrకంపెనీ ఇచ్చిన రశీదుల గురించి నేను జెలన.ఎస్.ఆర్.డి.ు అడిగానుఇప్పుడు ., పై ఇ లో పోటీ చేయడానికి.పి.721 రోజుల జాప్యాన్ని క్షమించడానికి పిటిషన్ దాఖలు చేయమని నా న్యాయవాది నాకు సలహా ఇచ్చారుపై విషయంలో విజయం సాధించే . అవకాశాలు పుష్కలంగా ఉన్నాయని, ఉద్దేశపూర్వక తప్పిదం గానీ, నిర్లక్ష్యం గానీ నా వైపు నుంచి ఎలాంటి లేదని స్పష్టం చేశారు.

ఈ ఆరోపణల ఆధారంగా పిటిషనర్ 24.04.2009 నాటి ఎక్స్ పార్టీ ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాలని పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో 721 రోజుల జాప్యాన్ని క్షమించాలని, 24.04.2009 నాటి ఎక్స్ పార్టీ ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాలని కోరారు.

ప్రతివాది నెం.1 – అఫిడవిట్ లోని పేరా నెం.2లో పేర్కొన్న అంశాలను ఖండిస్తూ కౌంటర్ దాఖలు చేశారు.పిటిషనర్ తన నిర్దిష్ట కేసులో రోజువారీ విషయాలను తెలుసుకోవడం పిటిషనర్ విధి అని, పిటిషనర్లు తన భార్య అనారోగ్యానికి గురై రోడ్డు ప్రమాదంలో మరణించినట్లు రుజువుగా ఎటువంటి మెడికల్ సర్టిఫికేట్ ను దాఖలు చేయలేదని పేర్కొన్నారు. 721 రోజులు మౌనంగా ఉండటానికి కారణమేమిటో పిటిషనర్ వివరణ ఇవ్వాలి. అందువల్ల పిటిషనర్ 721 రోజుల ఆలస్యానికి ఇచ్చిన వివరణ చట్టప్రకారం ఆమోదయోగ్యం కాదు. పిటిషనర్ చెప్పిన కారణాలు సరైనవి కావని, 721 రోజుల జాప్యాన్ని క్షమించడానికి ఎలాంటి కారణాలు లేవన్నారు. వాస్తవానికి, పిటిషనర్ రోజువారీ ఇ.పి. ప్రక్రియను నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నారు. పిటిషన్లు దాఖలు చేయడంలో జరిగిన జాప్యం సరికాదని, పిటిషనర్కు ఎలాంటి ఉపశమనం పొందే అర్హత లేదని, పిటిషన్లను కొట్టివేయాలని కోరారు.

పిటిషనర్ వాదనను రుజువు చేయడానికి అంటే పిటిషన్ల దాఖలులో జాప్యాన్ని వివరించడానికి, 2014 యొక్క ఇ.ఎ.నెం.263 లో పిటిషనర్ ను పి.డబ్ల్యు.1 గా పరిశీలించి, సిపిసి యొక్క ఆర్డర్ XXVIII రూల్ 4 కింద తన అఫిడవిట్ ను దాఖలు చేశారు మరియు దానిని ఎగ్జామినేషన్ ఇన్ చీఫ్ గా పరిగణించారు. పిటిషనర్ ఎక్స్.పి.1 నుండి పి.4 వరకు మార్క్ చేశాడు. ప్రతివాదుల తరఫున ఎవరినీ పరిశీలించలేదు మరియు ఎటువంటి పత్రాలను గుర్తించలేదు.

2014 నాటి ఈఏ నెం.264లో పిటిషనర్ తరఫున గానీ, ప్రతివాదుల తరఫున గానీ ఎలాంటి డాక్యుమెంట్లు నమోదు చేయలేదు.

ఇరువురి తరపు న్యాయవాది వాదనలు విన్న కోర్టు ఎక్స్ పార్టీ ఉత్తర్వులను కొట్టివేసేందుకు పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో జరిగిన జాప్యాన్ని నిరూపించడంలో పిటిషనర్ విఫలమయ్యారని, న్యాయవాదిగా ప్రొసీడింగ్స్ ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో పిటిషనర్ నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించారని పేర్కొంటూ రెండు పిటిషన్లను కొట్టివేసింది.

ఈ రెండు పిటిషన్లలో జారీ చేసిన ఉత్తర్వులతో విసిగిపోయిన ప్రస్తుత సవరణలు ప్రధానంగా ఋణగ్రహీత ఇ.పి. పిటిషన్ లో కౌంటర్ దాఖలు చేసినప్పుడు, ఇ.పి. ప్రక్రియలో అతన్ని ఎక్స్ పార్ట్ గా ఉంచే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదని, కానీ దిగువ కోర్టు పిటిషనర్ ను తప్పుగా నిర్దోషిగా ప్రకటించిందని వాదిస్తున్నారు. అంతేకాక, ఇ.పి. పిటిషన్లు పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో, ఇ.పి. ను వ్యతిరేకించడానికి మరియు ఏదైనా మొత్తాన్ని పాక్షికంగా లేదా పూర్తిగా చెల్లించడానికి జడ్జిమెంట్ రుణగ్రహీతకు అవకాశం ఇవ్వాలి, కానీ పిటిషనర్ - తీర్పు రుణగ్రహీతకు చట్టానికి అనుగుణంగా ఈ విషయాన్ని వాదించే అవకాశాన్ని కల్పించడంలో కోర్టు విఫలమైంది. ఇ.పి. ప్రక్రియలో రుణగ్రహీతను మినహాయించే ఉత్తర్వు తప్పు ఉత్తర్వు అయినప్పుడు, దిగువ కోర్టు ఆ ఉత్తర్వును గుర్తు చేసి, తీర్పు రుణగ్రహీతకు ఇ.పి. ప్రక్రియను సవాలు చేయడానికి వీలు కల్పించాలి.

ఈ జాప్యాన్ని పిటిషనర్ అఫిడవిట్ లో వివరించినా కోర్టు చట్టాన్ని సరైన కోణంలో అర్థం చేసుకోలేదు. ఈ ప్రక్రియ న్యాయానికి సంబంధించిన అంశమే తప్ప న్యాయం యొక్క యజమానురాలు కాదని స్థిరపడిన చట్టం. ఆలస్యానికి గల కారణాన్ని ఉదారంగా అర్థం చేసుకోవాలి, కానీ కింది కోర్టు బోధనా విధానాన్ని అవలంబించి, పిటిషన్ ను కొట్టివేయడంలో తప్పు చేసింది.

తీర్పు రుణగ్రహీత - పిటిషనర్ ను పి.డబ్ల్యు.1 గా పరిశీలించి, అతని వాదనలకు మద్దతుగా డాక్యుమెంటరీ సాక్ష్యాలను సమర్పించారు, కాని ప్రతివాదులు పిటిషనర్ యొక్క సాక్ష్యాలను తోసిపుచ్చడానికి ఎటువంటి సాక్ష్యాలను జోడించలేదు. ఆ పరిస్థితుల్లో పిటిషనర్ కాదనలేని సాక్ష్యాన్ని అంగీకరించక తప్పదు కానీ, సరైన దృక్పథంతో తీర్పు ఇచ్చిన వ్యక్తి సాక్ష్యాన్ని తిరస్కరించడంలో విఫలమైన వాస్తవాన్ని ట్రయల్ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు.

ఎన్.బాలకృష్ణన్ వర్సెస్ ఎం.కృష్ణమూర్తి కేసులో సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టానికి విరుద్ధంగా ఈ కింది కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులు ఉన్నాయని పిటిషనర్ వాదించారు. ఈ ఒక్క కారణంతోనే రద్దు చేసిన ఉత్తర్వులను పక్కన పెట్టి సవరణలకు అనుమతించాలని కోరారు.

మెసర్స్ లోటస్ లా సంస్థ తరఫున పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ చల్లా ధనుంజయ్ వాదనలు వినిపిస్తూ, పిటిషనర్ కు ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం గురించి అవగాహన లేనందున పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో ఎటువంటి జాప్యం లేదని, ఎక్స్ పార్టే ఆర్డర్ గురించి తెలుసుకున్న తేదీ నుండి పరిమితి ప్రారంభమవుతుందని, ఇతర తీర్పు రుణగ్రహీతలు ఎక్స్.పి.3 కింద డిక్రీని సంతృప్తి పరిచినందున ప్రతివాదులు తీర్పు రుణగ్రహీతపై మోసం చేశారని వాదించారు . 27.06.2008 మరియు 12.08.2008 తేదీల్లో పి.4, కానీ వివిధ కారణాల వల్ల, సి.పి.సి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 58 కింద దాఖలైన క్లెయిమ్ పిటిషన్ పెండింగ్ లో ఉన్నప్పటికీ, అమలు చేసే కోర్టు డిక్రీ అమలును కొనసాగించింది మరియు పిటిషనర్ యొక్క ఆస్తిని అతి తక్కువ మొత్తానికి విక్రయించింది. దీంతో ప్రతివాదులు హైకోర్టుతో పాటు పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా కూడా మోసం చేశారు. డిక్రీ అమలులో మోసాన్ని గుర్తించిన తేదీ నుంచి ఈ పరిమితి ప్రారంభమవుతుంది, ఫలితంగా, పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో ఎటువంటి జాప్యం జరగదు, కానీ పిటిషన్ను కొట్టివేయడంలో దిగువ కోర్టు తీవ్రమైన తప్పు చేసింది.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదనలు వినిపిస్తూ ప్రతిరోజు కాకపోయినా ఆలస్యానికి గల కారణాలను ఉదారంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని వాదించారు. పిటిషనర్ వివరణ ఇస్తే ఎంత జాప్యం జరిగినా క్షమించవచ్చునని, విచారణను ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో పిటిషనర్ నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించలేదని, అయితే పిటిషనర్ ఇచ్చిన వివరణను హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోలేదన్నారు. పిటిషనర్ సమర్పించిన సాక్ష్యాలు తగిన కారణంతో తనను అడ్డుకున్నారనే తన వాదనను ధృవీకరించడానికి సరిపోతాయి, కాని అమలు చేసే కోర్టు దానిని సరైన కోణంలో గుర్తించడంలో విఫలమైంది మరియు ఉత్తర్వులు జారీ చేయడంలో తీవ్రమైన తప్పు చేసింది. తన వాదనలకు మద్దతుగా ఈ కోర్టు, సుప్రీం కోర్టులు వెలువరించిన పలు తీర్పులను ఆధారం చేసుకుని "రచ్చబత్తుని గోవిందరావు వర్సెస్. గొల్ల తిరుపతి వెంకయ్య 2" "కె.చంద్రశేఖర్ రావు వర్సెస్ జిల్లా కలెక్టర్, రంగారెడ్డి జిల్లా, హైదరాబాద్ 3" "మిథైలాల్ దల్సానగర్ సింగ్ వర్సెస్

అన్నాబాయి దేవ్రామ్ కిని4" "ఎం.కె.ప్రసాద్ వర్సెస్ పి.అరుమోగం5" "రామ్ నాథ్ సావో వర్సెస్ గోబర్దన్ సావో6" "ఆర్.కృష్ణ వర్సెస్ ఆర్.బాల నరసయ్య7"

పై తీర్పుల్లో, పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 యొక్క పరిధిని కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది మరియు పై తీర్పులలో నిర్దేశించిన సూత్రాల ఆధారంగా, పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ చల్లా ధనుంజయ్ ఈ రెండు సవరణలకు అనుమతించడం ద్వారా రెండు పిటిషన్లలో దిగువ కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాలని అభ్యర్థించారు.

పిటిషనర్ దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ కు ఎలాంటి కారణాలు లేవని, పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో 721 రోజుల అసాధారణ జాప్యాన్ని క్షమించడానికి తగిన కారణాలు లేవని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది పి.శ్రీరాములు నాయుడు వాదించారు. అంతేగాక, పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా ప్రతివాదులు చేసిన మోసాన్ని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది తొలిసారిగా ఈ కోర్టు ముందు ప్రవేశపెట్టారని, సీపీసీలోని ఆర్డర్ 6 రూల్ 4 ప్రకారం ఎలాంటి వాదనలు వినిపించనందున కోర్టు ముందు ఎంత వాదన వినిపించినా పరిగణనలోకి తీసుకోలేమని పేర్కొంది. తన భార్య వివిధ ఆసుపత్రుల్లో చికిత్స పొందిందని, పిటిషనర్ బళ్లారిలో నివసిస్తున్నారని పిటిషనర్ వాదించినప్పటికీ, పిటిషనర్ వాదనను బలపరిచే సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించలేదని, అందువల్లే పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో జాప్యం జరిగిందని, అందువల్లే ఉత్తర్వులు జారీ చేసిన రోజున కోర్టుకు హాజరుకాకుండా అడ్డుకున్నారని పిటిషనర్ వాదించారు. పిటిషనర్ తన వాదనను రుజువు చేయడంలో విఫలమైనప్పుడు, "బి.అనసూయ వర్సెస్ వేపూరి సుశీల (సిఆర్పి నెం.5922 ఆఫ్ 2016) కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును, "లంక వెంకటేశ్వర్లు (డి)లో L.Rs వర్సెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్ మరియు ఇతరులు 8" కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడి పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో అసాధారణ జాప్యాన్ని క్షమించలేము.

తీర్పు రుణగ్రహీతను ఇ.పి. ప్రక్రియలో ఎక్స్ పార్టీ గా ఉంచలేమన్న వాదనకు ఎటువంటి ఆధారం లేదని, డిక్రీ రుణాన్ని వసూలు చేయడానికి ఇ.పి. ప్రక్రియ పెండింగ్లో ఉన్న సమయంలో

తీర్పు రుణగ్రహీతను ఎక్స్ పార్టీ గా ఉంచలేమని ఏ చట్టమూ చెప్పలేదని, అందువల్ల ఈ వాదనను తోసిపుచ్చాలని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

ప్రత్యర్థుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకొని, రికార్డుల్లో లభ్యమయ్యే అంశాలను పరిశీలిస్తే, పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అంశం:

24.04.2009 నాటి ఎక్స్ పార్టీ ఉత్తర్వులను రద్దు చేయడానికి పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో 721 రోజుల జాప్యాన్ని పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద లేదా సిపిసి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 105 మరియు 106 ప్రకారం క్షమించవచ్చా? కాకపోతే కింది కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొనసాగించాలా?

పాయింట్:

పిటిషనర్ 2005 జీవో నెం.418 (2014 సి.ఆర్.పి.నెం.4896 సబ్జెక్టు) లోని 2007 ఇ.పి.నెం.130లో జాప్యాన్ని క్షమించాలని కోరుతున్నారు.

పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ఇలా ఉంది.

'కొన్ని సందర్భాల్లో నిర్ణీత కాలపరిమితి పొడిగింపు. సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908 (5 ఆఫ్ 1908) యొక్క ఆర్డర్ XXI యొక్క ఏదైనా నిబంధనల కింద దరఖాస్తు కాకుండా ఏదైనా అప్పీలు లేదా ఏదైనా దరఖాస్తును నిర్దేశిత కాలవ్యవధి తర్వాత అనుమతించవచ్చు, అప్పీలుదారుడు లేదా దరఖాస్తుదారుడు అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకపోవడానికి లేదా అటువంటి వ్యవధిలో దరఖాస్తు చేయడానికి తగిన కారణం ఉందని కోర్టుకు సంతృప్తి పరిచినట్లయితే.

వివరణ: నిర్దేశిత కాలాన్ని నిర్ధారించడంలో లేదా లెక్కించడంలో హైకోర్టు ఇచ్చిన ఏదైనా ఉత్తర్వు, ఆచరణ లేదా తీర్పు ద్వారా పిటిషనర్ లేదా దరఖాస్తుదారుడు తప్పుదారి పట్టారనే వాస్తవం ఈ సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో తగిన కారణం కావచ్చు."

ఆలస్యాన్ని క్షమించడానికి, పిటిషనర్ దరఖాస్తు కోరినప్పుడు హాజరు కాకపోవడానికి తగిన కారణం ఉందని రుజువు చేయాల్సి ఉంటుంది.

ఈ కోర్టు ఇంతకు ముందు పేరాగ్రాఫ్ లలో సేకరించిన అఫిడవిట్ ను పరిశీలిస్తే, అఫిడవిట్ యొక్క మొదటి భాగం ఏమిటంటే, పిటిషనర్ ఆ రోజు తన న్యాయవాదిని సంప్రదించలేకపోవడం వల్ల 24.04.2009 న కోర్టుకు హాజరు కాలేకపోయారు. అందువల్ల, ఇ.పి. న్యాయస్థానం అతన్ని 24.04.2009 న ఎక్స్ పార్టీ గా ప్రకటించింది. తన భార్య వివిధ అనారోగ్య సమస్యలతో బాధపడుతోందని, ఆమెను చెన్నైలోని వివిధ ఆసుపత్రుల్లో చికిత్స చేయించానని అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్నారు. దీంతో భార్య చికిత్స కారణంగా న్యాయవాదిని సంప్రదించలేకపోయాడు. చికిత్స అనంతరం హైదరాబాద్ నుంచి తిరిగి వస్తుండగా 18.08.2010న భార్యతో కలిసి బస్సు ప్రమాదానికి గురవగా, భార్య అక్కడికక్కడే మృతి చెందింది. అనంతరం మృతదేహానికి జాగర్లమూడిలో అంత్యక్రియలు నిర్వహించారు. ఆ తర్వాత తన న్యాయవాది ద్వారా ఎక్స్ పార్టీ ఆర్డర్ గురించి తెలుసుకున్నారు.

చెన్నై, హైదరాబాద్ లలో తన భార్యకు చికిత్స అందించడం వల్ల తన న్యాయవాదిని సంప్రదించలేకపోయారని, 24.04.2009న కోర్టుకు హాజరు కాలేకపోయారని అఫిడవిట్ లో చేసిన ఆరోపణలను బట్టి స్పష్టమవుతోంది. నిజంగా పిటిషనర్ తన భార్యకు చెన్నైలో , హైదరాబాద్ లో చికిత్స చేయించి ఉంటే, చెన్నైలో లేదా హైదరాబాద్ లోని ప్రైవేట్ లేదా ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో ఇన్ పేషెంట్ లేదా ఔట్ పేషెంట్ గా చికిత్స పొంది ఉండవచ్చు. ఆస్పత్రులు రోగి కేస్ షీట్లను నిర్వహించేవి. పిటిషనర్ భార్యకు చెన్నైలో లేదా హైదరాబాద్ లో ఇన్ పేషెంట్ లేదా ఔట్ పేషెంట్ గా చికిత్స చేసినట్లు రుజువు చేయడానికి, ఆమెకు చికిత్స చేసిన సమర్థుడైన వైద్యుడు జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రాన్ని కనీసం సమర్పించాలి లేదా అతను చెన్నై లేదా హైదరాబాద్ నుండి కేసు షీట్ ను ఆసుపత్రి నుండి తెచ్చి ఉండేవాడు, కానీ పిటిషనర్ కు తెలిసిన కారణాల వల్ల, తన భార్య పట్ల వ్యవహరించిన తీరు కారణంగా తన న్యాయవాదిని సంప్రదించలేకపోయారని, 24.04.2009న కోర్టుకు హాజరు కాలేకపోయారని ఆరోపించడం మినహా. చికిత్స వివరాలను

బహిర్గతం చేయకుండా, ముఖ్యంగా చెన్నైలో లేదా హైదరాబాద్ లో చికిత్స ప్రారంభించడం గురించి ఆరోపణ చేశారని, ఇలాంటి ఆరోపణ ఆధారంగా పిటిషనర్ చూపిన కారణం సరిపోతుందని హైకోర్టు అంగీకరించదు.

పిటిషనర్ తన వాదనను రుజువు చేయడానికి, 2014 యొక్క ఇ.ఎ.నెం.263 లో, తనను తాను పి.డబ్ల్యు.1 గా పరీక్షించుకున్నాడు. అఫిడవిట్ లో లేవనెత్తిన అంశాలను ఎగ్జామినేషన్ ఇన్ చీఫ్ లో పునరుద్ఘాటించారు. అయితే, పేరా నెం.4లో ఆయన కేసులో పెద్దగా మెరుగుదల లేదు అంటే ఆయన కోర్టుకు హాజరు కాకపోవడానికి గల కారణం. సిపిసిలోని ఆర్డర్ XVIII రూల్ 4 (1) కింద దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లోని పేరా నెం.3లోని నిర్దిష్ట సాక్ష్యం అతను హాజరుకాకపోవడానికి మరియు తన న్యాయవాదిని సంప్రదించకపోవడానికి కారణం చెన్నై మరియు హైదరాబాద్ లోని వివిధ ఆసుపత్రులలో తన భార్యకు చికిత్స చేయడమేనని చూపిస్తుంది. సాక్ష్యాధారాల్లో కూడా తన భార్యకు చికిత్స ప్రారంభించిన తేదీని గానీ, చికిత్స పూర్తయిన తేదీని గానీ మొత్తం పరీక్షలో వెల్లడించలేదు. కానీ పేరా నెం.4లో, తన భార్య మరణించిన తరువాత , అతను తీవ్రమైన నిరాశలో ఉన్నాడు, అందువల్ల, అతను తరువాత తన న్యాయవాదితో ఒప్పందం కుదుర్చుకోలేకపోయాడు.

విచిత్రమేమిటంటే పిటిషనర్ స్వయంగా 2009 ఈఏ నెం.379లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల సర్టిఫైడ్ కాపీని 2005 జీవో నెం.418లో 2007 ఈపీ నెం.130లో సమర్పించారు. పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద దాఖలైన పిటిషన్లో ఈ పిటిషన్ను లేవనెత్తలేదు. అందువల్ల, తన భార్య మరణం తరువాత అతను డిప్రెషన్ లోకి వెళ్లాడని అంగీకరించలేము, అయితే, విషాద సంఘటన అంటే రోడ్డు ప్రమాదంలో తన భార్య మరణించడం వల్ల, పిటిషనర్ భర్త మానసిక క్షోభకు గురై డిప్రెషన్ లోకి వెళ్ళవచ్చు, కానీ అది ఒప్పుకోలేదు. ఎలాంటి పిటిషన్లు లేనప్పుడు ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించడానికి వీల్లేదని తేల్చిచెప్పారు.

విచిత్రమేమిటంటే 2010లో బొడ్డపాటి లక్ష్మీనారాయణ అనే వ్యక్తి తనను దివాళాకోరుగా ప్రకటించడానికి దాఖలు చేసిన ఐ.పి.నెం.39ను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో పి.డబ్ల్యు.1 అంగీకరించింది. EX.పి.2 అనేది ప్రస్తుత ఇ.పి.లో2009 యొక్క ఇ.ఎ.నెం.379 లోని క్రమం. 14.03.2011 నాటి మెరిట్ ఆధారంగా 2009 నాటి ఈ.ఎ.నెం.379ని తొలగించాలని వాదించినా, 2009 నాటి ఈ.ఎ.నెం.379లో పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఆర్.అనిత ద్వారా సర్టిఫైడ్ కాపీని పొందారు. 2009 నాటి ఈ.ఎ.నెం.379లో పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఆర్.అనిత ద్వారా ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని పొందారు. తన భార్య పట్ల వ్యవహరించిన తీరు.. ప్రతివాదులు ఎటువంటి సాక్ష్యాధారాలను జోడించలేదు.

ఈ కోర్టు ముందు రివిజన్ పిటిషనర్ కోరిన కారణాలలో ఒకటి, పిటిషనర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేయడం ద్వారా ప్రమాణం చేసినప్పుడు మరియు తగిన కారణంతో తనను అడ్డుకున్నారనే తన వాదనను రుజువు చేయడానికి తనను తాను సాక్షిగా పరీక్షించినప్పుడు, ప్రతివాదులు సంతృప్తికరమైన సాక్ష్యాలను జోడించడం ద్వారా దానిని తిప్పికొట్టాలి. ఖండన సాక్ష్యాలు లేనప్పుడు, పిటిషనర్ సమర్పించిన సాక్ష్యాలను కోర్టు అంగీకరించి, పిటిషన్ ను అనుమతించాలి. కానీ పిటిషనర్ ను సాక్షిగా విచారించినంత మాత్రాన, "తగిన కారణం" అనే పదాన్ని స్థాపించడంలో విఫలమైనప్పుడు, నిరాధారమైన సాక్ష్యాలను అంగీకరించలేము మరియు అటువంటి నిరాధారమైన సాక్ష్యాలను పరిశీలించలేము అనే సాధారణ కారణంతో ఈ వాదన ఎటువంటి పరిశీలనకు నిలబడదు.

సాక్ష్యాధారాలను ఖండించడానికి లేదా సాక్ష్యాల విశ్వసనీయతను అభిశంసించడానికి వివిధ మార్గాలు ఉన్నప్పటికీ పిటిషనర్ సాక్ష్యాన్ని తిప్పికొట్టడానికి ప్రతివాదులు సాక్షి పెట్టెలోకి ప్రవేశించలేదు.

సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్ 103, 106 దృష్ట్యా పిటిషనర్ కు మాత్రమే తెలిసినందున తన భార్యకు హైదరాబాద్ లోనూ, చెన్నైలోనూ వివిధ రోగాలకు చికిత్స చేయించానని

వాదించినప్పుడు రుజువు చేయాల్సిన బాధ్యత పిటిషనర్ పై ఉంది. ప్రతిస్పందకులు/డిక్రీ హోల్డర్ కు భారాన్ని బదిలీ చేసే ప్రశ్న మరియు ఖండన సాక్ష్యాల ప్రశ్న తలెత్తదు. సాక్షి యొక్క సాక్ష్యాన్ని తిరస్కరించడం లేదా సాక్షి యొక్క విశ్వసనీయతను అభిశంసించే పద్ధతులలో సాక్షి యొక్క క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ ఒకటి. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ అంటే సాక్షుల సాక్ష్యాలను అభిశంసించడానికి మాత్రమే.

సాక్ష్య చట్టంలోని సెక్షన్ 146 ప్రకారం సాక్షుల నిజానిజాలను పరీక్షించడానికి, అతను ఎవరో, అతని జీవితంలో అతని స్థానం ఏమిటో తెలుసుకోవడానికి లేదా అతని వ్యక్తిత్వాన్ని గాయపరచడం ద్వారా అతని క్రెడిట్ను కదిలించడానికి ఏదైనా ప్రశ్నను క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేయడానికి అనుమతిస్తుంది, అయితే ఇటువంటి ప్రశ్నలకు సమాధానం ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా ఉండవచ్చు. సెక్షన్ 376, సెక్షన్ 376-ఎ, సెక్షన్ 376-బి, సెక్షన్ 376-సి, సెక్షన్ 376-సి, సెక్షన్ 376-డి లేదా సెక్షన్ 376-ఇ కింద శిక్షార్హమైన నేరానికి ఎవిడెన్స్ యాక్ట్ సెక్షన్ 146లో కల్పించిన ఏకైక మినహాయింపు.

సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని 146 నుంచి 149 సెక్షన్లలోని నిబంధనల ప్రభావం ఏమిటంటే, ఒక సాక్షి తన వ్యక్తిత్వాన్ని గాయపరచడం ద్వారా అతని క్రెడిట్ ను కదిలించడానికి క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో ఒక ప్రశ్న వేయడం అనుమతించబడినప్పటికీ, అది తెలియజేసే ప్రేరణ బాగా స్థాపించబడిందని భావించడానికి సహేతుకమైన కారణాలు ఉన్నాయని న్యాయవాది సంతృప్తి చెందాలి. (చూడండి: దీప్చంద్ వర్సెస్ సంపత్రాజ్9)

ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్లు 132, 146, 147, 148 కలిపి సాక్షికి సరిగ్గా సమాధానం ఇవ్వగల ప్రశ్నల శ్రేణిని కలిగి ఉంటాయి (చూడండి: రాణి వర్సెస్ గోపాల్ దోస్ 10)

సానుకూల సాక్ష్యాలను జోడించడం ద్వారా ప్రతికూల వాస్తవాన్ని రుజువు చేయలేము (చూడండి: లక్ష్మీబాయి (చనిపోయినది) L.Rs వి. భగవంతబువ (చనిపోయినది)11).

సాక్ష్యాధారాల ప్రాథమిక భారం, రుజువుల భారాన్ని మార్చడం, సాక్షుల విశ్వసనీయతను పరీక్షించడానికి ఇటువంటి ప్రశ్నలను వేయడానికి అనుమతించడం వంటి అంశాలను

పరిగణనలోకి తీసుకుని, పిటిషనర్ యొక్క ప్రత్యేక పరిజ్ఞానంలో సహేతుకమైన మరియు సంతృప్తికరమైన సాక్ష్యాలను జోడించడం ద్వారా వాస్తవాన్ని రుజువు చేయాల్సిన బాధ్యత ఉంది, అంటే అతను కోర్టుకు హాజరుకాకుండా నిరోధించడానికి మరియు అతనిని సంప్రదించడానికి అడ్డంకిగా ఉన్న కారణాన్ని జోడించడం ద్వారా పిటిషనర్ యొక్క ప్రత్యేక పరిజ్ఞానంలో వాదించబడుతుంది. సలహ్. అయితే ఈ కేసులో ప్రస్తుత వాస్తవాల ప్రకారం పిటిషనర్ తన భార్యకు చెన్నై, హైదరాబాద్ లలో చికిత్స చేయించినట్లు ఆధారాలు చూపించినప్పటికీ, చెన్నైలో చికిత్స ప్రారంభించిన మొదటి తేదీ, హైదరాబాద్ లో చికిత్స పూర్తయిన తేదీ సహ్ చికిత్స కాలాన్ని వెల్లడించలేదు. తన భార్య అనారోగ్యానికి వివిధ ఆసుపత్రుల్లో చికిత్స చేయించడంలో ఆయన బిజీగా ఉన్నారని ఎటువంటి ఆధారాలు లేనప్పుడు, ఎక్స్ పార్టీ ఆర్డర్ను కొట్టివేయాలని పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో అసాధారణంగా 721 రోజులు ఆలస్యం చేయడాన్ని క్షమించడానికి ఇలాంటి బట్టతల మరియు నిరాధారమైన ఆరోపణను అంగీకరించడం కష్టం.

పిటిషనర్ ను సాక్షిగా విచారించినప్పటికీ, కొన్ని పత్రాలను సమర్పించినప్పటికీ, 24.04.2009న కోర్టుకు హాజరుకావడానికి తగిన కారణంతో ఆయనను అడ్డుకున్నారని నిరూపించడానికి ఆ పత్రాలు సరిపోవు, అందువల్ల పి.డబ్ల్యు.1 సాక్ష్యాన్ని తోసిపుచ్చడానికి ప్రతివాదులు సాక్ష్యాలను జోడించే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు మరియు ప్రతివాదులు సాక్ష్యాలను జోడించడంలో విఫలం కావడం వల్ల ఎటువంటి ప్రయోజనం లేదు. మరీ ముఖ్యంగా, పిటిషనర్ తన వాదనను రుజువు చేయడంలో విఫలమైనప్పుడు మరియు చెన్నై మరియు హైదరాబాద్ లలో తన భార్య చికిత్సకు సంబంధించి క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో అతని విశ్వసనీయత దెబ్బతిన్నప్పుడు.

ఈ న్యాయస్థానం ముందు పిటిషనర్ యొక్క ప్రధాన వాదన ఏమిటంటే, పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద దాఖలైన ఒక పిటిషన్ లో న్యాయం యొక్క లక్ష్యాలను నెరవేర్చడానికి కోర్టు ఈ కారణాన్ని విపులంగా అర్థం చేసుకోవాలి. నిస్సందేహంగా, దృక్పథం యొక్క తీర్పులలో ప్రకటించిన చట్టం కూడా అదే ప్రతిధ్వనించింది.

పరిమితి నియమం రెండు చట్టపరమైన సూత్రాల నుండి ఉద్భవించింది, అనగా "రాష్ట్ర ప్రయోజనాల దృష్ట్యా వ్యాజ్యానికి ఒక పరిమితి ఉండాలి", రెండవ చట్టపరమైన సూత్రం "చట్టం వారి హక్కుల గురించి తెలిసిన వారికి మాత్రమే సహాయపడుతుంది మరియు దానిపై నిద్రపోయేవారికి కాదు". భారతీయ పరిమితి చట్టం యొక్క ప్రాథమిక ఆవశ్యకత ఏమిటంటే, వివిధ కేసులలో ప్రతి దావాను నిర్ణీత కాలవ్యవధిలో కోర్టులో దాఖలు చేయాలి. లా ఆఫ్ లిమిటేషన్ వివిధ దావాలకు కాలపరిమితిని నిర్దేశిస్తుంది, దీనిలో బాధిత పక్షం పరిష్కారం లేదా న్యాయం కోసం న్యాయస్థానాన్ని ఆశ్రయించవచ్చు. పరిమితుల శాసనం అనేది చట్టపరమైన చర్యలను ప్రారంభించడానికి గరిష్ట సమయాన్ని ఇవ్వడానికి శాసన సంస్థ ఆమోదించిన చట్టం. ఇది పరిష్కారాన్ని మాత్రమే నిషేధిస్తుంది.

పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం నిర్ణీత గడువులోగా కోర్టులో దావా వేయడానికి వీలు కల్పించే నిబంధన. నిర్ణీత సమయం/వ్యవధి ముగిసిన తర్వాత కక్షిదారులు అప్పీలు/మధ్యవర్తిత్వ దరఖాస్తును దాఖలు చేయవచ్చు, అయితే నిర్ణీత గడువులోగా అప్పీలు లేదా మధ్యవర్తిత్వ దరఖాస్తు దాఖలు చేయనందుకు న్యాయస్థానాన్ని సంతృప్తిపరిచే సహేతుకమైన కారణాన్ని ఇవ్వాలి, జాప్యాన్ని క్షమించడానికి దరఖాస్తు దాఖలు చేయాలి. ఒకవేళ దరఖాస్తు దాఖలు కాకపోతే ఆలస్యంగా దాఖలు చేయడానికి తగిన కారణం చూపిస్తే తర్వాత ఫైల్ చేయవచ్చు. ఈ నిబంధన కోర్టులో పెండింగ్ లో ఉన్న ప్రొసీడింగ్స్ కు వర్తిస్తుంది మరియు ట్రిబ్యునళ్లలో పెండింగ్ లో ఉన్న కేసులకు వర్తించదు. కోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను అమలు చేయడానికి పిటిషనర్లు చాప్టర్ - పార్ట్ 2 (సెక్షన్లు 36-74) లోని సెక్షన్ - ఎగ్జిక్యూషన్ నిబంధనల ప్రకారం సిపిసి మొదటి షెడ్యూల్ లోని ఆర్డర్ XXI ప్రకారం ప్రస్తుత కోర్టులో ఇ.పి. పిటిషన్ దాఖలు చేయాలి.

ఇ.పి. పిటిషన్ దాఖలు చేయడానికి, సెక్షన్ 5 వర్తించదు ఎందుకంటే ఇది నిర్ణీత కాలవ్యవధిలో దాఖలు చేయాలి. ఇండియన్ లిమిటేషన్ యాక్ట్, 1963లోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1908లోని ఆర్డర్ XXIలోని ఏదైనా నిబంధనల కింద దరఖాస్తు కాకుండా, ఈ సెక్షన్ కింద ఏదైనా అప్పీలు లేదా దరఖాస్తును కోర్టుకు మళ్లించడాన్ని పూర్తిగా నిషేధిస్తుంది .

మద్రాసు హైకోర్టు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ 1908కు సవరణ చేసింది. "ఎన్.రాజేంద్ర వర్సెస్ శ్రీరామ్ చిట్స్ తమిళనాడు ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ 12" యొక్క చారిత్రాత్మక తీర్పులో మద్రాస్ హైకోర్టు పేర్కొన్న విధంగా నిర్దేశిత వ్యవధిలో దరఖాస్తు చేయనందుకు "సహేతుకమైన కారణం" తో కోర్టును సంతృప్తిపరిచే కక్షిదారులకు వివిధ మార్గాలను అందించే ఆర్డర్ XXI యొక్క రూల్ 105 కు కొత్త నిబంధన జోడించబడింది.

అదేవిధంగా, 01.02.1977 నుండి అమల్లోకి వచ్చేలా 1976 యొక్క 104 ఆంధ్రప్రదేశ్ చట్టం ద్వారా సిపిసి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 106 క్లాజ్ (3)కు రాష్ట్ర సవరణ చేర్చబడింది. అందువల్ల, పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 అమలులో ప్రొసీడింగ్స్కు వర్తిస్తుంది.

ఐ.పి.సి. యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 106లోని క్లాజ్ (3)ను రాష్ట్ర సవరణ ద్వారా చేర్చడం ద్వారా సి.పి.సి.కి చేసిన సవరణ, పరిమితిని నియంత్రించే ప్రధాన చట్టం అయిన పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 లో ఉన్న పరిమితిని అధిగమిస్తుందా అనేది తగిన విచారణలో నిర్ణయించవలసిన ప్రశ్న, అయితే ఈ సమస్యను ఏ న్యాయవాది ఈ న్యాయస్థానం ముందు లేవనెత్తలేదు కాబట్టి నేను అటువంటి విషయాన్ని నిర్ణయించడానికి ఇష్టపడను.

పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5లో ఉపయోగించిన భాష, శాసనసభ "తగినంత కారణం" అనే పదాన్ని నిర్వచించకుండా వదిలేసిందని మరియు ఒక సందర్భంలో తగిన కారణం మరొక సందర్భంలో అలా ఉండకపోవచ్చని స్పష్టం చేస్తుంది. అందువలన, ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకొని గణనీయమైన న్యాయం చేయడానికి న్యాయస్థానాలకు అపరిమితమైన విచక్షణ ఇవ్వబడింది. జాప్యాన్ని క్షమించడానికి కఠినమైన మరియు వేగవంతమైన నియమం విధించలేనప్పటికీ, విచక్షణను ఎలా ఉపయోగించాలో ఉన్నత న్యాయస్థానాలు మరియు సుప్రీం కోర్టులు ఎప్పటికప్పుడు కొన్ని మార్గదర్శకాలను జారీ చేశాయి.

విచక్షణాధికారాన్ని న్యాయపరంగా ఉపయోగించాలని, కోర్టు వైఖరి ఉదారంగా, ఆచరణాత్మకంగా ఉండాలే తప్ప బోధనాత్మకంగా ఉండకూడదన్నది మార్గదర్శకాల సారాంశం. సాంకేతిక పరిజ్ఞానం మార్పుతో న్యాయాన్ని త్యాగం చేయకూడదనేది మార్గదర్శక సూత్రం. కానీ, అదే సమయంలో న్యాయస్థానాలు 'తగిన కారణం' అనే చట్టబద్ధమైన ఆవశ్యకతను విస్మరించకూడదు మరియు న్యాయమైన ప్రాతిపదికన జాప్యాన్ని క్షమించకూడదు. జాప్యాన్ని క్షమించే అధికారం విచక్షణతో కూడుకున్నది అయినప్పటికీ దానిని ఉదారంగా భావించాల్సి ఉంటుంది. పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని 'తగినంత కారణం' అనే పదం న్యాయస్థానాలు న్యాయ లక్ష్యాలను లొంగదీసుకోవడానికి అర్థవంతమైన రీతిలో చట్టాన్ని వర్తింపజేయడానికి తగినంత స్థితిస్థాపకతను కలిగి ఉంటుంది. అందువల్ల, పిటిషనర్ చూపిన కారణం తగిన కారణమా అని నిర్ణయించడం కోర్టు యొక్క అత్యవసర కర్తవ్యం, అంటే పరిమితి చట్టం కింద నిర్దేశించిన గడువులోగా పిటిషనర్ కోర్టును ఆశ్రయించకుండా నిరోధించే కారణం, ఎందుకంటే ఆలస్యాన్ని క్షమించే విషయంలో కోర్టు విచక్షణను ఉపయోగించడానికి ఇది ఏర్పాటు చేయబడిన షరతు.

సాధారణంగా, న్యాయస్థానాలు జాప్యాన్ని క్షమించడానికి 'తగిన కారణం' అనే పదాన్ని నిర్వచిస్తూ, న్యాయస్థానానికి ఇవ్వబడిన విచక్షణను ఉపయోగిస్తాయి, కానీ అటువంటి అధికారాన్ని విచక్షణతో ఉపయోగించాలి మరియు విచారణను ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో ఒక పక్షం యొక్క నిర్లక్ష్యాన్ని యాంత్రికంగా విస్మరించకూడదు.

జాప్యాన్ని క్షమించాలని కోరుతూ దాఖలైన దరఖాస్తులో జాప్యాన్ని వివరిస్తూ లేదా ఆలస్యానికి తగిన కారణం ఉందని వెల్లడించడానికి అవసరమైన అన్ని అంశాలను కోర్టు ముందు ఉంచడం పిటిషనర్ విధి. విచారణ నిర్దిష్ట సాక్షులను లేదా సాక్షులను పిలిపించి విచారించాలని పిటిషనర్ కోర్టుకు విజ్ఞప్తి చేయనప్పుడు సాక్షులను పిలిపించి విచారించాల్సిన అవసరం లేదని కోర్టు భావించిన అంశాలకు మాత్రమే కోర్టు పరిమితం చేసింది. (చూడండి: మాధురీబాయి వర్సెస్ గ్రాసిమ్ ఇండస్ట్రీస్ 13)

ఈ విషయంలో న్యాయస్థానాలు బోధనా విధానాన్ని అవలంబించరాదని, 'తగినంత కారణం' అనే పదాన్ని నిర్వచించరాదని, పూర్తి న్యాయం చేయడానికి "తగిన కారణం" అనే పదాన్ని పొడిగించడానికి విచక్షణాధికారాన్ని ఉపయోగించేటప్పుడు న్యాయస్థానాలు దానిని అర్థం చేసుకోవడానికి అవకాశం ఇస్తుందని చట్టం స్థిరపడింది.

సెక్షన్ యొక్క అర్థంలో తగినంత కారణం పార్టీ నియంత్రణకు అతీతమైన ఒక కారణం అయి ఉండాలి మరియు వర్తింపజేయవలసిన పరీక్ష ఏమిటంటే, తగిన శ్రద్ధ మరియు శ్రద్ధతో చేయని ఏదీ నిజమైన కారణమని పరిగణించబడదు. ఖచ్చితంగా, "తగినంత కారణం" అనే పదాల అర్థం మరియు దాని పరిధిని ఎటువంటి కఠినమైన నిర్వచనంతో స్ఫటికీకరించకూడదు (చూడండి: శ్రీమతి తారావంతి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ హర్యానా 14)

గణనీయమైన న్యాయాన్ని ముందుకు తీసుకురావడానికి "తగిన కారణం" అనే పదాన్ని సాధారణంగా ఉదారంగా అర్థం చేసుకోవాలి, కానీ అది దరఖాస్తుదారునికి ఎటువంటి నిర్లక్ష్యం లేదా నిష్క్రియాత్మకత లేదా చిత్తశుద్ధి లేని సందర్భంలో ఉంటుంది. ఆలస్యాన్ని క్షమించాలనే ఆదేశం న్యాయపరంగా అమలు చేయాలి అంటే వాటిలో ఒకటి సానుభూతితో కదిలించకూడదు లేదా హింసకు గురికాకూడదు. కాబట్టి దరఖాస్తుతో పాటు అఫిడవిట్ లో కేటాయించిన కారణం పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం తగిన కారణాన్ని పరీక్షించకపోతే.

(ఓరియంటల్ ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ శ్రీమతి కైలాష్ దేవి15)

న్యాయస్థానాలు నిర్దేశించిన చట్టాన్ని విశ్లేషిస్తే, "తగినంత కారణం" అనే పదాన్ని బోధనా విధానాన్ని అవలంబించకుండా ఉదారంగా అర్థం చేసుకోవాలని స్పష్టమవుతుంది, కానీ దాని అర్థం దానిలో పేర్కొన్న ఏ కారణాన్ని 'తగిన కారణం' గా పరిగణించి కోర్టు దరఖాస్తును అనుమతించాలని కాదు. చట్టం నిర్దేశించిన పరిమితి కాలాన్ని నాశనం చేసేంతగా 'తగిన కారణం' అనే పదాన్ని న్యాయస్థానాలు పొడిగించకూడదు, తగినంత కారణాన్ని ఆ మేరకు

పొడిగించినట్లయితే, అది పరిమితి చట్టం యొక్క లక్ష్యాన్ని మరియు ఉద్దేశ్యాన్ని ఓడించినట్లు అవుతుంది.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఈ కోర్టు, సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన పలు తీర్పులపై ఆధారపడి ఉన్నారు. "రచ్చబత్తుని గోవిందరావు వర్సెస్ గొల్ల తిరుపతి వెంకయ్య" (సుప్రా) లో, కానీ అందులో పేర్కొన్న సూత్రం కేసు యొక్క ప్రస్తుత వాస్తవాలకు వర్తించదు, ఎందుకంటే ఈ ఉత్తర్వు సిపిసి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 89 మరియు 90 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో జాప్యాన్ని క్షమించమని పిటిషన్ కు సంబంధించినది.

"కె.చంద్రశేఖర్ రావు వర్సెస్ జిల్లా కలెక్టర్, రంగారెడ్డి జిల్లా, హైదరాబాద్" (రిఫరెన్స్ సుప్రా) కేసులో ఆర్డర్ కాపీ అందకపోవడం వల్ల పిటిషనర్ సరిగా వివరణ ఇచ్చినప్పుడు ఆలస్యాన్ని క్షమించాల్సిందేనని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. పై తీర్పులోని వాస్తవాల్లో, పిటిషనర్ హైకోర్టు జారీ చేసిన ఎక్స్ పార్టీ ఆర్డర్ గురించి అవగాహన లేదని వాదించారు.

'బి.మాధురి గౌడ్ వర్సెస్ బి.దామోదర్ రెడ్డి 16' కేసులో సుప్రీంకోర్టు 'జాప్యాన్ని క్షమించడం కోర్టు విచక్షణాధికారానికి సంబంధించిన విషయం' అని పేర్కొంది. ఒక నిర్దిష్ట పరిమితిలో జాప్యం జరిగినప్పుడు మాత్రమే అటువంటి విచక్షణను ఉపయోగించవచ్చని పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 చెప్పలేదు.

ఆలస్యమైనా పర్వాలేదు, వివరణను ఆమోదించడం ఒక్కటే ప్రమాణం' అని పేర్కొన్నారు.

"స్టేట్ ఆఫ్ నాగాలాండ్ వి. లిపోక్ ఏఓ17 కోర్టుకు ఉన్న అసాధారణ విచక్షణాధికారాన్ని వినియోగించడానికి తగిన కారణం రుజువు చేయడం ఒక షరతు అని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. జాప్యం యొక్క పొడవు ముఖ్యం కాదు, కారణం యొక్క తగినంత మరియు ఆలస్యం యొక్క తక్కువ అనేది విచక్షణను ఉపయోగించేటప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన పరిస్థితులలో ఒకటి.

"ఎన్.బాలకృష్ణన్ వర్సెస్ ఎం.కృష్ణమూర్తి" (సుప్రా ప్రస్తావన) కేసులో సుప్రీంకోర్టు తగిన కారణాన్ని ఉదారంగా పరిగణించాలని అభిప్రాయపడింది. వివరణ యొక్క ఆమోదయోగ్యత మాత్రమే ప్రమాణం, ఆలస్యం యొక్క పొడవు సంబంధితం కాదు. జాప్యాన్ని క్షమించేటప్పుడు, కోర్టు ప్రత్యర్థి పక్షం చేయాల్సిన లిటిగేషన్ ఖర్చులను కూడా దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి మరియు తదనుగుణంగా అతనికి నష్టపరిహారం చెల్లించాలి.

"మొహ్మద్"లో. రఫీయుద్ధి వర్సెస్ శ్రీ అమృతలాల్ 18 ఈ వ్యాజ్యంపై విచారణ జరపడంలో పిటిషనర్ నిష్క్రియాత్మకత లేదా నిర్లక్ష్యం ఉద్దేశపూర్వకమైనదని, అనారోగ్యంగా పిటిషన్ లో పేర్కొన్న జాప్యానికి కారణం అవాస్తవమని, దీనిని క్షమించలేమని కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

"ఈషా భట్టాచార్జీ వర్సెస్ మేనేజింగ్ కమిటీ ఆఫ్ రఘునాథ్ పూర్ నాఫర్ అకాడమీ 19"లో సుప్రీంకోర్టు జాప్యానికి సంబంధించి పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని నిబంధనలను వివరిస్తూ, సూత్రాలను ఈ క్రింది విధంగా సంక్షిప్తీకరించింది:-

(1) జాప్యాన్ని క్షమించే దరఖాస్తుతో వ్యవహరించేటప్పుడు ఉదార, ఆచరణాత్మక, న్యాయ ఆధారిత, బోధనేతర విధానం ఉండాలి, ఎందుకంటే న్యాయస్థానాలు అన్యాయాన్ని చట్టబద్ధం చేయాల్సిన అవసరం లేదు, కానీ అన్యాయాన్ని తొలగించడానికి బాధ్యత వహిస్తాయి.

(2) "తగినంత కారణం" అనే పదాలను వాటి సరైన స్ఫూర్తితో అర్థం చేసుకోవాలి, ఈ పదాలు ప్రాథమికంగా స్థితిస్థాపకంగా ఉంటాయి మరియు వాస్తవ పరిస్థితిని పొందడానికి సరైన దృక్పథంతో వర్తింపజేయాలి.

(3) గణనీయమైన న్యాయం అత్యంత ప్రాముఖ్యమైనది మరియు కీలకమైనది, సాంకేతిక పరిగణనలకు అనవసరమైన మరియు అనవసరమైన ప్రాధాన్యత ఇవ్వరాదు.

(iv) ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా జాప్యానికి కారణమని ఎటువంటి అంచనాను జతచేయలేము, కానీ, న్యాయవాది లేదా కక్షిదారు యొక్క తీవ్రమైన నిర్లక్ష్యాన్ని గమనించాలి.

(5) జాప్యాన్ని క్షమించమని కోరే పార్టీకి చిత్తశుద్ధి లేకపోవడం ఒక ముఖ్యమైన మరియు సంబంధిత వాస్తవం.

(6) కచ్చితమైన రుజువులకు కట్టుబడి ఉండటం ప్రజా న్యాయాన్ని ప్రభావితం చేయకూడదని మరియు ప్రజావ్యతిరేకతను కలిగించకూడదని గుర్తుంచుకోవాలి, ఎందుకంటే న్యాయస్థానాలు అప్రమత్తంగా ఉండాలి, తద్వారా అంతిమ సంఘటనలో నిజమైన న్యాయం విఫలం కాదు.

(vii) ఉదారవాద దృక్పథం యొక్క భావన సహేతుకత యొక్క భావనను పొందుపరచాలి మరియు దానిని పూర్తిగా అపరిమితమైన స్వేచ్ఛాయుత ఆటను అనుమతించలేము.

(viii) మితిమీరిన జాప్యానికి, స్వల్పకాలం లేదా కొన్ని రోజుల ఆలస్యానికి మధ్య వ్యత్యాసం ఉంది, ఎందుకంటే మునుపటి పక్షపాత సిద్ధాంతం ఆకర్షించబడుతుంది, అయితే రెండవదానికి అది ఆకర్షించబడకపోవచ్చు. ఇది కాకుండా, మొదటిది కఠినమైన విధానాన్ని కోరుతుంది, రెండవది ఉదార వివరణను కోరుతుంది.

(ix) ఒక పక్షం యొక్క నిష్క్రియాత్మకత లేదా నిర్లక్ష్యానికి సంబంధించి అతని ప్రవర్తన, ప్రవర్తన మరియు వైఖరిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఇరుపక్షాలకు సంబంధించి న్యాయస్థానాలు న్యాయ సమతుల్యత స్థాయిని బేరీజు వేసుకోవాలన్నది ప్రాథమిక సూత్రం కాబట్టి, ఉదారవాద విధానం పేరుతో ఆ సూత్రాన్ని పూర్తిగా పరిగణనలోకి తీసుకోలేం.

(x) ఇచ్చిన వివరణ కల్పితమైతే లేదా దరఖాస్తులో కోరిన కారణాలు కల్పితమైతే, అటువంటి వ్యాజ్యాన్ని ఎదుర్కోవడానికి అనవసరంగా అవతలి పక్షాన్ని బహిర్గతం చేయకుండా న్యాయస్థానాలు అప్రమత్తంగా ఉండాలి.

(11) పరిమితి చట్టం యొక్క సాంకేతికతలను ఆశ్రయించడం ద్వారా ఎవరూ మోసం, తప్పుడు ప్రచారం లేదా ఇంటర్ పోల్ నుండి తప్పించుకోలేరని గుర్తుంచుకోవాలి.

(xii) వాస్తవాల యొక్క మొత్తం పరిమాణాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి మరియు విధానం వ్యక్తిగత అవగాహనపై కాకుండా ఆబ్జెక్టివ్ రీజనింగ్ ఆధారంగా స్థాపించబడిన న్యాయ విచక్షణ యొక్క నమూనాపై ఆధారపడి ఉండాలి.

(xiii) సమిష్టి కారణానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే రాజ్యం లేదా ఒక ప్రజా సంస్థ లేదా సంస్థకు కొంత ఆమోదయోగ్యమైన అక్షాంశం ఇవ్వాలి.

ఆ సూత్రాలను ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తింపజేసినప్పటికీ, పిటిషనర్ తన భార్యను చెన్నైలోని ఆసుపత్రికి ఎప్పుడు తీసుకెళ్లి చెన్నైలో చికిత్స ప్రారంభించారు, తరువాత హైదరాబాద్లో చికిత్స ప్రారంభించారు, ఆసుపత్రి నుండి డిశ్చార్జ్ అయిన తేదీ వంటి వివరాలతో సహా ఎటువంటి ఆధారాలను కోర్టు ముందు ఉంచలేదు. దీంతో పిటిషనర్ సాధారణ నివాసానికి వెళ్లకుండా అన్ని వివరాలు వెల్లడించకుండానే ఆరోపణలు చేశారు. ఎటువంటి వివరాలు లేనప్పుడు, తగిన కారణంతో తనను అడ్డుకున్నారని పిటిషనర్ చేసిన అభ్యర్థనను అంగీకరించలేమని, ఇది సాంకేతిక కారణాలతో పిటిషనర్ వాదనను తిరస్కరించినట్లు కాదని పేర్కొంది. పిటిషనర్ ఒక నిర్దిష్ట కారణంతో హైకోర్టును ఆశ్రయించినప్పుడు, అతను గైర్హాజరైన కాలానికి సంబంధించిన వివరాలను వెల్లడిస్తూ అవసరమైన ఆధారాలను సమర్పించడం ద్వారా దానిని నిరూపించాల్సిన బాధ్యత అతనిపై ఉంది. కానీ ఏదో ఒక కారణంతో అఫిడవిట్ లోనూ, సాక్ష్యాధారాల్లోనూ బట్టతల ఆరోపణ చేయడం తప్ప చేయలేకపోయారు.

పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది "మిథైలాల్ దల్సానగర్ సింగ్ వర్సెస్ అన్నాబాయి దేవ్రామ్ కిని" (సుప్రా) కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై కూడా ఆధారపడ్డారు, ఇక్కడ సుప్రీంకోర్టు సంక్షిప్తంగా ఉన్నత న్యాయస్థానం నిర్దేశించిన న్యాయ ఆధారిత విధానాన్ని అవలంబించాలని, సాధారణంగా ఒక కక్షిదారుడికి అర్హతల ఆధారంగా తీర్పును నిర్ణయించే అవకాశాన్ని నిరాకరించరాదని పేర్కొంది. తీవ్రమైన నిర్లక్ష్యం, ఉద్దేశపూర్వక నిష్క్రియాత్మకత లేదా దుష్ప్రవర్తన వంటి వాటి ద్వారా, కోర్టు యొక్క సమ్మతిని కోరకుండా తనను తాను

నిరుత్సాహపరచుకున్నాడు. ఈ సూత్రాన్ని ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తింపజేసినప్పటికీ, విచారణను ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో ఆయన నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తున్నారని పిటిషనర్ ప్రవర్తనను బట్టి స్పష్టమవుతోంది, వాస్తవానికి, అతను క్లెయిమ్ పిటిషన్లో న్యాయవాది ఆర్.అనితను నియమించాడు, అయితే అతను తన న్యాయవాదిని సంప్రదించలేనని వాదించాడు. మరోవైపు, 2009 నాటి ఈ.ఎ.నెం.379లో 2007 నాటి ఈ.పి.నెం.130లో 2005 నాటి ఓ.ఎస్.నెం.418లో ఎక్స్.పి.2గా ముద్రించిన ఉత్తర్వుల సర్టిఫైడ్ కాపీని ఎగ్జిక్యూటీవ్ కోర్టులో దాఖలు చేశారు. పిటిషనర్కు పిటిషన్ గురించి అవగాహన ఉందని, అతను న్యాయవాదితో టచ్లో ఉన్నాడని, సర్టిఫైడ్ కాపీని కూడా పొందాడని నిరూపించడానికి ఇది ఒక సూచన.

రికార్డుల్లో ఉన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే పిటిషనర్ విచారణను ప్రాసిక్యూషన్ చేయడంలో నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించడం, నిర్లక్ష్యంతో పాటు విచక్షణారహితమైన ఎత్తుగడలను అవలంబించడం వల్ల 721 రోజుల అసాధారణ జాప్యానికి శిక్ష పడే అవకాశం లేకపోలేదు.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది "ఎం.కె.ప్రసాద్ వర్సెస్ పి.అరుమోగం" (సుప్రా) కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన మరో తీర్పుపై కూడా ఆధారపడ్డారు, ఇందులో ఎక్స్ పార్ట్ డిక్రీని కొట్టివేయడానికి దరఖాస్తు దాఖలు చేయడంలో జాప్యాన్ని క్షమించమని పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది, దీనికి వ్యతిరేకంగా దాఖలైన రివిజన్ పిటిషన్ ను ట్రయల్ కోర్టు కొట్టివేసింది. అయితే పిటిషనర్ కు అవకాశం ఇవ్వనందున అప్పీలును అనుమతించారు మరియు పిటిషనర్ కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా ఉన్నప్పటికీ బాధ్యతారాహిత్యంగా లేనప్పటికీ, జాప్యాన్ని క్షమించాలని అభిప్రాయపడింది.

"రామ్ లాల్ వర్సెస్ రేవా కోల్ ఫీల్డ్స్ లిమిటెడ్.20" కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం కొన్ని సందర్భాల్లో కాలపరిమితి పొడిగింపు ఉంటుంది. నిర్దేశిత కాలపరిమితి తర్వాత ఏదైనా అప్పీలును స్వీకరించవచ్చని, అందువల్ల అటువంటి

కాలంలో అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకపోవడానికి తగిన కారణం ఉందని పిటిషనర్ కోర్టుకు సంతృప్తి పరిచినప్పుడు. ఈ విభాగం పరిశీలన కోసం రెండు ప్రశ్నలను లేవనెత్తుతుంది. మొదటిది, తగిన కారణం ఏమిటి; మరియు రెండవది, "అటువంటి కాలంలో" అనే క్లాజు యొక్క అర్థం ఏమిటి? మొదటి ప్రశ్నతో ప్రస్తుత అప్పీలులో మాకు సంబంధం లేదు. ఇది అప్పీలుదారునిపై జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ నిర్ణయించిన రెండవ ప్రశ్న. "అటువంటి కాలవ్యవధిలో" అంటే అప్పీలు చేయడానికి నిర్దేశించిన కాలవ్యవధి అని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఒక అప్పీలుదారుడు నిర్దేశించిన పరిమితికి మించి అప్పీలును ఇష్టపడినప్పుడు, అతను శ్రద్ధగా వ్యవహరించాడని మరియు నిర్దేశించిన పరిమితి కాలంలో అప్పీలును ఇష్టపడకుండా నిరోధించడానికి మీరు ఏదో ఒక కారణం ఉందని చూపించాలి. జ్యుడీషియల్ కమీషనర్ "అటువంటి వ్యవధిలో" అంటే "అప్పీలు దాఖలు చేయడానికి చివరి రోజు మరియు అప్పీల్ దాఖలు చేసిన తేదీ మధ్య ఆలస్య వ్యవధి" అని పేర్కొన్నట్లయితే, అతను నిస్సందేహంగా ఫిబ్రవరి 16 న రాంలాల్ అనారోగ్యానికి తగిన కారణం అని నిర్ధారణకు వచ్చేవాడు. అది ఆయన తీర్పు ప్రభావంగా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అందుకే ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో "తగిన కారణం" ఏమిటో పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అనవసరం, రికార్డులో ఉన్న అంశాలను మొత్తంగా పరిశీలిస్తే, పిటిషనర్ విచారణను ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తాడు మరియు నిర్లక్ష్యంతో పాటు విచక్షణారహితమైన వ్యూహాలను అవలంబిస్తాడు, తద్వారా అతను 721 రోజుల అసాధారణ జాప్యాన్ని క్షమించలేడు. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది "ఎం.కె.ప్రసాద్ వర్సెస్ పి.అరుమోగం" (సుప్రా) కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన మరో తీర్పుపై కూడా ఆధారపడ్డారు, ఇందులో ఎక్స్ పార్ట్ డిక్రీని కొట్టివేయడానికి దరఖాస్తు దాఖలు చేయడంలో జాప్యాన్ని క్షమించమని పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేయబడింది, దీనికి వ్యతిరేకంగా దాఖలైన రివిజన్ పిటిషన్ ను ట్రయల్ కోర్టు కొట్టివేసింది. అయితే పిటిషనర్ కు అవకాశం ఇవ్వనందున అప్పీలును అనుమతించారు మరియు పిటిషనర్ కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా ఉన్నప్పటికీ బాధ్యతారాహిత్యంగా లేనప్పటికీ, జాప్యాన్ని క్షమించాలని అభిప్రాయపడింది. "రామ్ లాల్ వర్సెస్ రేవా కోల్ ఫీల్డ్స్ లిమిటెడ్ 20" కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

"పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కొన్ని కేసులలో కాలపరిమితిని పొడిగించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. నిర్దేశిత కాలపరిమితి తర్వాత ఏదైనా అప్పీలును స్వీకరించవచ్చని, అందువల్ల అటువంటి కాలంలో అప్పీలుకు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకపోవడానికి తగిన కారణం ఉందని పిటిషనర్ కోర్టుకు సంతృప్తి పరిచినప్పుడు. ఈ విభాగం పరిశీలన కోసం రెండు ప్రశ్నలను లేవనెత్తుతుంది. మొదటిది, తగిన కారణం ఏమిటి; మరియు రెండవది, "అటువంటి కాలంలో" అనే క్లాజు యొక్క అర్థం ఏమిటి? మొదటి ప్రశ్నతో ప్రస్తుత అప్పీలులో మాకు సంబంధం లేదు. ఇది అప్పీలుదారునిపై జ్యుడీషియల్ కమిషనర్ నిర్ణయించిన రెండవ ప్రశ్న. "అటువంటి కాలవ్యవధిలో" అంటే అప్పీలు చేయడానికి నిర్దేశించిన కాలవ్యవధి అని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఒక అప్పీలుదారుడు నిర్దేశించిన పరిమితికి మించి అప్పీలును ఇష్టపడినప్పుడు, అతను శ్రద్ధగా వ్యవహరించాడని మరియు నిర్దేశించిన పరిమితి కాలంలో అప్పీలును ఇష్టపడకుండా నిరోధించడానికి మీరు ఏదో ఒక కారణం ఉందని చూపించాలి. జ్యుడీషియల్ కమీషనర్ "అటువంటి వ్యవధిలో" అంటే "అప్పీలు దాఖలు చేయడానికి చివరి రోజు మరియు అప్పీల్ దాఖలు చేసిన తేదీ మధ్య ఆలస్య వ్యవధి" అని పేర్కొన్నట్లయితే, అతను నిస్సందేహంగా ఫిబ్రవరి 16 న రాంలాల్ అనారోగ్యానికి తగిన కారణం అని నిర్ధారణకు వచ్చేవాడు. అది ఆయన తీర్పు ప్రభావంగా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. అందుకే ప్రస్తుత అప్పీలులో "తగిన కారణం" ఏమిటో మనం పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అనవసరం. "ఇంత కాలవ్యవధిలో" అనే పదాలపై జ్యుడీషియల్ కమీషనర్ పెట్టిన నిర్మాణం తప్పు అని పిటిషనర్ కోసం మిస్టర్ ఆండ్లే మా ముందు కోరారు.

ఈ సూత్రాలను ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు వర్తింపజేస్తే, పిటిషనర్ విచారణను ప్రాసిక్యూట్ చేయడంలో తీవ్ర నిర్లక్ష్యం వహించి, అత్యంత నిరాడంబరంగా, నిర్దాక్షిణ్యంగా కోర్టును ఆశ్రయించి, "తగిన కారణం" అనే పదాన్ని ఉదారంగా అర్థం చేసుకోవడంలో జాప్యాన్ని క్షమించడానికి విచక్షణను ఉపయోగించాలని కోర్టును బలవంతం చేయడం ఆమోదయోగ్యం కాదు.

"రామ్ నాథ్ సావో వర్సెస్ గోబర్ధన్ సావో" (సుప్రా ప్రస్తావన) లో, పిటిషనర్లు గ్రామీణ గ్రామస్థులు మరియు నిరక్షరాస్యులు అయినప్పుడు, ఒక పార్టీకి ఎటువంటి నిర్లక్ష్యం లేదా నిష్క్రియాపరత్వం లేదా చిత్తశుద్ధి లేనప్పుడు గణనీయమైన న్యాయాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లడానికి "తగిన కారణం" అనే పదానికి ఉదారమైన నిర్మాణాన్ని పొందాలనే సూత్రాన్ని సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించింది.

తగిన కారణం చూపనప్పుడు, సుప్రీంకోర్టు "లంక వెంకటేశ్వర్లు (డి) L.Rs వర్సెస్ ఆంధ్ర ప్రదేశ్ మరియు ఇతరులు" (సుప్రా) లో ప్రకటించిన చట్టం దృష్ట్యా జాప్యాన్ని క్షమించలేము:

ఏ తర్కమో, హేతుబద్ధతనో అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నామని, ఇది అన్యాయమని భావించిన హైకోర్టు జాప్యాన్ని క్షమించేలా ప్రేరేపించిందని అన్నారు. "ఉదారవాద విధానం", న్యాయ ఆధారిత విధానం", "గణనీయమైన న్యాయం" వంటి భావనలను గణనీయమైన పరిమితి నియమాన్ని తొలగించడానికి ఉపయోగించలేము, ప్రత్యేకించి జాప్యానికి సమర్థనీయం లేదని కోర్టు తేల్చిన సందర్భాల్లో. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, హైకోర్టు అవలంబించిన విధానం న్యాయ సమతుల్యత మరియు సంయమనం లేకపోవడాన్ని చూపిస్తుంది, ఇది పక్షాల మధ్య ఏదైనా వివాదాన్ని నిర్ణయించేటప్పుడు న్యాయమూర్తి పాటించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ కేసులో కేవలం అసభ్య పదజాలం వాడినా సంతృప్తి చెందని హైకోర్టు తీవ్ర వ్యంగ్యాస్త్రాలు సంధించడం బాధాకరం. ఒక తీర్పులో అనవసరమైన బలమైన లేదా విపరీతమైన భాషను ఉపయోగించడాన్ని ఈ కోర్టు అనేక సందర్భాల్లో పదేపదే ఖండించింది. పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద జాప్యాన్ని క్షమించాలని కోరుతూ వచ్చిన దరఖాస్తులను పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు, న్యాయస్థానాలకు అపరిమితమైన, అపరిమితమైన విచక్షణాధికారాలు ఉండవు. అన్ని విచక్షణాధికారాలు, ముఖ్యంగా న్యాయపరమైన అధికారాలు చట్టానికి తెలిసిన సహేతుకమైన పరిధుల్లో ఉండాలి. విచక్షణాధికారాన్ని ఒక క్రమపద్ధతిలో ఉపయోగించి హేతుబద్ధతను తెలియజేయాలి. ఇష్టాయిష్టాలు లేదా కోరికలు; విచక్షణాధికారాలను ఉపయోగించడానికి దురభిప్రాయాలు లేదా దురభిప్రాయాలు ప్రాతిపదిక కాకూడదు."

'తగినంత కారణం' అనే పదాన్ని బోధనా విధానాన్ని అవలంబించకుండా న్యాయ లక్ష్యాలను చేరుకోవడానికి ఉదారంగా అర్థం చేసుకోవాలని సుప్రీంకోర్టు స్థిరంగా నిర్దేశించిన చట్టం చెబుతోంది. కానీ, ఈ పరీక్షకు మినహాయింపు పిటిషనర్ తగిన కారణం చెప్పాడా లేదా? కోర్టు పరిస్థితులను పరిశీలించి, పిటిషనర్ చూపిన కారణం తన నియంత్రణకు అతీతమైనదని కోర్టు సంతృప్తి చెందితే, అటువంటి కారణాన్ని తగిన కారణంగా అంగీకరించాలి, ఇది నిర్దిష్ట తేదీలో పిటిషనర్ కోర్టుకు హాజరుకాకుండా నిరోధిస్తుంది. పిటిషనర్ నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరిస్తున్నారని, ఉద్దేశపూర్వకంగా ఏదో ఒక కారణంతో విచారణను పొడిగిస్తున్నారని కోర్టు భావిస్తే, అటువంటి వ్యక్తి ఉదారమైన నిబంధన అంటే పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 యొక్క ప్రయోజనాన్ని పొందడానికి అనర్హుడు.

ప్రస్తుత కేసులో వాస్తవాలను పరిశీలిస్తే పిటిషనర్ తన న్యాయవాది ద్వారా కోర్టుకు హాజరుకావడంతో ఇ.పి. పిటిషన్ ను 17.07.2009కి వాయిదా వేశారు. అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్న భార్యను చెన్నై ఆస్పత్రికి, ఆ తర్వాత హైదరాబాద్ కు తరలించాడు. అయితే, 24.04.2009న ఆయన పదవీ విరమణ చేశారు. ప్రమాణ స్వీకారంపై అఫిడవిట్ లో చేసిన ఆరోపణల్లో స్వల్ప వ్యత్యాసం ఉంది. ఒకవేళ నిజంగా ఆయన తన న్యాయవాదిని సంప్రదించి 24.04.2009న కోర్టుకు హాజరు కాలేకపోతే 17.07.2009 నాటి కౌంటర్ దాఖలు చేసిన తర్వాత ఇ.పి. పిటిషన్ ను పోస్ట్ చేసే ప్రశ్నే ఉత్పన్నం కాదు. పిటిషనర్ చెప్పిన కారణం తన భార్యకు చెన్నై, హైదరాబాద్ లలో వైద్యం అందించడమేనని, అయితే ఈ విషయం ఏ సాక్ష్యాధారాలతోనూ రుజువు కాలేదన్నారు. వాస్తవానికి పిటిషనర్ భార్య 18.08.2010న హైదరాబాద్ నుంచి జాగర్లమూడి వెళ్తుండగా జరిగిన రోడ్డు ప్రమాదంలో మృతి చెందడం వివాదాస్పదం కాదు. రోడ్డు ప్రమాదంలో తన భార్య మృతి చెందడంతో సహా తాను విన్నవించినవన్నీ నిజమని ఒక్క క్షణం భావించినా పిటిషనర్ 24.04.2014న అంటే దాదాపు 3 సంవత్సరాల 8 నెలల తర్వాత పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఒకవేళ ఆలస్యానికి సంబంధించిన లెక్కలు సరైనవే అయినా.. 18.08.2010 తర్వాత వెంటనే పిటిషన్ దాఖలు చేయనందుకు వివరణ ఇవ్వలేదు. తన భార్య చనిపోయిన తర్వాత డిప్రెషన్ లోకి వెళ్లాడని ఆధారాల్లో పేర్కొన్నాడు. సాధారణంగా, ఒక వ్యక్తి తన భార్యను

కోల్పోయినప్పుడు, అతను కొన్ని రోజులు లేదా నెలలు డిప్రెషన్లోకి వెళ్ళవచ్చు, కానీ కొన్ని సంవత్సరాలు కాదు. కానీ, ఇక్కడ రెండేళ్లకు పైగా జాప్యం జరిగిందని, అఫిడవిట్ లో అలాంటి డిప్రెషన్ ను ఆయన వాదించలేదని, తొలిసారిగా సాక్ష్యాధారాల్లో డిప్రెషన్ సిద్ధాంతాన్ని కనిపెట్టారన్నారు. ఎటువంటి వాదనలు లేనప్పుడు, డిప్రెషన్ కు సంబంధించి పిటిషనర్ సమర్పించిన సాక్ష్యాలను పరిశీలించలేము మరియు పిటిషనర్ చూపిన కారణంలో నిజానిజాలు లేదా ఇతరత్రా పరిశీలించడానికి అటువంటి మెరుగుదల ఒక అంశం.

రికార్డులో ఉన్న అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న పిటిషనర్ విచారణను చాలా కాలం పాటు పొడిగించారని, పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో తీవ్ర జాప్యానికి కారణమయ్యారని, డిక్రీ హోల్డర్ వాదనను ఓడించాలనే ఉద్దేశంతోనే తాను ఉద్దేశపూర్వకంగా విచారణ జరపలేదని పేర్కొన్నారు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో పిటిషనర్ పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో జాప్యాన్ని క్షమించమని కోరే అర్హత లేదు.

తన న్యాయవాది శ్రీమతి అనిత ద్వారా 2009 ఇ.ఎ.నెం.379లో సర్టిఫైడ్ కాపీని పొందడం పిటిషనర్ యొక్క కారణాన్ని విశ్వసించడానికి మరియు విచారణ పెండింగ్ గురించి జ్ఞానాన్ని ఆపాదించడానికి మరొక బలమైన పరిస్థితి. అదేవిధంగా పిటిషనర్ వాంగ్మూలం వివరాల ప్రకారం న్యాయవాది కావడంతో ఆయన ఆంగ్లంలో సంతకం చేసేవారు. అయితే విచారణ సందర్భంగా పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది పిటిషనర్ న్యాయవాది కాదని వాదించారు. పిటిషనర్ నిజంగా న్యాయవాది అయితే, అతను మరింత శ్రద్ధతో ఉండాలని భావిస్తున్నారు. పిటిషనర్ వాదనను అంగీకరించినప్పటికీ, తాను న్యాయవాదిని కానప్పటికీ, అతను అక్షరాస్యుడిలా కనిపిస్తున్నాడు, కానీ లాంగ్ కాజ్ టైటిల్ తో సహా ఈ పిటిషన్లన్నింటిలో తన వృత్తి లేదా ఉపసంహరణ వివరాలను సౌకర్యవంతంగా వెల్లడించలేదు. దీన్నిబట్టి పిటిషనర్ తన వ్యక్తిగత వివరాలను దాచిపెట్టారని అర్థమవుతోంది. అదే సమయంలో 2005 జీవో నెం.418లో 2007 ఈపీ నెం.130లో దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లో పిటిషనర్ వయసును 51 ఏళ్లుగా చూపించారు. కానీ 2014లో దాఖలు చేసిన ప్రస్తుత రివిజన్ పిటిషన్లో తన వృత్తి, వృత్తి వివరాలను వెల్లడించకుండా 55 ఏళ్ల వయసు

ఉంది. పిటిషనర్ ఉద్దేశపూర్వకంగా తన వృత్తి, వృత్తి లేదా వృత్తి వివరాలను బహిర్గతం చేయకుండా తప్పించుకున్నట్లు స్పష్టంగా రుజువవుతోంది.

ఎగ్జామినేషన్ ఇన్ చీఫ్ కు బదులుగా సిపిసి రూల్ 4 (1) కింద దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్ లో పిటిషనర్ వయస్సును అతని వృత్తి, వృత్తి లేదా వృత్తి వివరాలను వెల్లడించకుండా 63 సంవత్సరాలుగా చూపించారు. అందువల్ల పిటిషనర్ అనేక వాస్తవాలను సౌకర్యవంతంగా దాచిపెట్టి, ఈ న్యాయస్థానాన్ని ఆశ్రయించి, పిటిషన్ దాఖలు చేయడంలో అసాధారణ జాప్యాన్ని క్షమించడానికి విచక్షణాధికారాన్ని ఉపయోగించాలని సుప్రీంకోర్టును బలవంతం చేసినట్లు స్పష్టమవుతోంది.

వివిధ తీర్పుల్లో పేర్కొన్న పరీక్షను దృష్టిలో ఉంచుకుని, పిటిషనర్ నిర్లక్ష్యంగా లేదా ఉద్దేశపూర్వకంగా విచారణను పొడిగించినప్పుడు, పరిమితి చట్టంలోని సెక్షన్ 5 కింద విచక్షణ ఉపశమనం పొందడానికి అతనికి అర్హత లేదు, ఈ ప్రాతిపదికన మాత్రమే పిటిషన్ కొట్టివేయబడుతుంది.

వాస్తవానికి, కార్యనిర్వాహక న్యాయస్థానం ఈ పరీక్షను వర్తింపజేయలేదు, కానీ పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది చేసిన వాదన కారణంగా, ఈ కోర్టు అటువంటి పరీక్షను వర్తింపజేస్తూ ఈ సమస్యను పరిశీలించవలసి ఉంటుంది. అందువల్ల, ఈ ప్రాతిపదికన మాత్రమే సవరణలు కొట్టివేయబడతాయి.

రివిజన్ల ప్రాతిపదికన, వాదన సమయంలో పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది ఈ కోర్టు ముందు లేవనెత్తిన వాదనల్లో ఒకటి, పిటిషనర్ ఒకసారి ఇ.పి. విచారణలో కోర్టు ముందు హాజరైనప్పుడు, కోర్టు తీర్పు రుణగ్రహీతను ఎక్స్ పార్ట్ గా నిర్ణయించజాలదు. ఈ వాదన సి.పి.సి.లోని ఏ నిబంధన లేదా ఏ న్యాయస్థానాలు నిర్దేశించిన చట్టంపై ఆధారపడి లేదు. ఏదేమైనా, సిపిసి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 105 మరియు 106 యొక్క ఒక నిర్దిష్ట నిబంధన ఉంది. సి.పి.సి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 105 దరఖాస్తు విచారణకు సంబంధించింది, ఇది ఈ విధంగా ఉంది:

"105.దరఖాస్తు విచారణ -(1) ఈ ఉత్తర్వు యొక్క పైన పేర్కొన్న నిబంధనల ప్రకారం ఏదైనా దరఖాస్తు పెండింగ్ లో ఉన్న కోర్టు, దరఖాస్తు విచారణకు ఒక రోజును నిర్ణయించవచ్చు.

(2) నిర్ణీత రోజున లేదా విచారణ వాయిదా పడే మరే ఇతర రోజుననైనా కేసు విచారణకు పిలిచినప్పుడు దరఖాస్తుదారుడు హాజరు కాకపోతే, పిటిషన్ ను కొట్టివేయాలని కోర్టు ఆదేశించవచ్చు.

(3) ఒకవేళ దరఖాస్తుదారుడు హాజరై, కోర్టు ద్వారా నోటీసు జారీ చేయబడిన వ్యతిరేక పక్షం కనిపించనప్పుడు, కోర్టు ఆ దరఖాస్తును ఎక్స్ పార్ట్స్ గా విచారించి, తనకు తోచిన విధంగా ఉత్తర్వులు జారీ చేయవచ్చు.

సబ్ రూల్ (2) రూల్ 105 కింద లేదా ఆ రూల్ లోని సబ్ రూల్ (3) కింద లేదా రూల్ 23లోని సబ్ రూల్ (1) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేసిన దరఖాస్తుదారుడు, ఆ ఉత్తర్వును కొట్టివేయాలని కోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు, మరియు పిటిషన్ విచారణకు పిలిచినప్పుడు హాజరుకాకపోవడానికి తగిన కారణం ఉందని అతను కోర్టుకు సంతృప్తి చెందితే, కోర్టు ఖర్చులు లేదా ఇతరత్రా తగినవిగా భావించే ఉత్తర్వులను లేదా అటువంటి నిబంధనలను పక్కన పెట్టాలి మరియు దరఖాస్తు యొక్క తదుపరి విచారణకు ఒక రోజును నియమిస్తుంది. (సి.పి.సి యొక్క ఆర్డర్ XXI రూల్ 106 ప్రకారం)

వాస్తవానికి కోర్టుకు హాజరుకాలేకపోయినా రుణగ్రహీతను నిర్దోషిగా ప్రకటించడం చట్టసభ ఉద్దేశం కాకపోతే, ఆర్డర్ XXIలో రూల్ 106ను చేర్చే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదు.

సి.పి.సి. లోని 105వ ఉత్తర్వు ప్రకారం డిక్రీ హోల్డర్ ను ఎక్స్ పార్ట్ గా నిర్ణయించడానికి, పిటిషన్ ను కొట్టివేయడానికి కోర్టుకు వీలు కల్పిస్తుంది. అదేవిధంగా, సి.పి.సి. యొక్క ఆర్డర్ XXI యొక్క సబ్ రూల్ (3) తీర్పును నిర్ణయించడానికి కోర్టుకు వీలు కల్పిస్తుంది, అందువల్ల, తీర్పు ఋుణగ్రహీత ఒకసారి కోర్టుకు హాజరైనప్పుడు, అతన్ని ఎక్స్ పార్ట్ గా ఉంచలేమని పిటిషనర్

తరఫు న్యాయవాది చేసిన వాదనలో ఎలాంటి వాస్తవం లేదు మరియు ఇది ఆర్డర్ XXI CPCలో ఉన్న నిబంధనలకు విరుద్ధం. పిటిషనర్ వాదనను తోసిపుచ్చారు.

నా పై చర్చ దృష్ట్యా, కార్యనిర్వాహక న్యాయస్థానం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేయడానికి, సవరణలు కొట్టివేయబడటానికి నాకు ఎటువంటి ఆధారం కనిపించడం లేదు. ఫలితంగా సివిల్ రివిజన్ పిటిషన్లు తిరస్కరణకు గురవుతాయి.

ఖర్చులు లేవు. అన్ని సవరణల్లో పెండింగ్ లో ఉన్న వివిధ పిటిషన్లు ఏవైనా ఉంటే వాటిని కూడా మూసివేయాలి.

జస్టిస్ ఎం.సత్యనారాయణమూర్తి

07.01.2021

Ksp

గమనిక: మార్క్ ఎల్.ఆర్.

B/o

Ksp